

ideeën in elkander ligt is alzoo bij de verhouding der begrippen wel niet geheel, maar toch gedeeltelijk uit elkander gerukt.

Het daar *incidente* is hier tot het *secante* geworden.

Dit verschil nu heeft hierin zijn grond, dat de rechtelijke ordening als regel voor de handelingen in het uitwendig saamleven der menschen, in deze wereld niet voldoende bepaald is door de zedelijke ordening, maar, als gevolg van het „natuurlijk wederstreven”, om zich te handhaven, met *uitwendige dwangregelen* moet verbonden zijn.

Maar daarom mag hier als resultaat worden vastgesteld, dat indien men zich uit deze wereld het „natuurlijk wederstreven” wèg kon denken daarmee dan ook de noodzakelijkheid van den *uitwendigen dwang* weg zou vallen en alzoo het *secante* weer tot het *incidente* zou worden.

Dan, is er in dit opzicht verschil, in een ander opzicht is er ook overeenkomst.

Terwijl toch de *idee* van het positieve recht door de *idee* van de gangbare zedelijkheid wordt omvat, is de verhouding van de gangbare zedelijkheid en van het positieve recht, naar hun *subjectieve* zijde, d. i. naar de normen der *gezindheden*, die van twee *incidente* begrippen.

Het daar *incidente* is ook hier het *incidente* gebleven.

Die overeenkomst nu heeft hierin haar grond, dat in deze wereld de rechtelijke ordening voor de gezindheid wèl voldoende door de zedelijke ordening voor de gezindheid is bepaald of, anders uitgedrukt, dat ook de rechtszin tot den inhoud van het zedelijk bewustzijn behoort. Echter is die overeenkomst in deze wereld en dat tengevolge van het